

مهو — ابان ۱۳۰۵

ارمغان

شماره ششم و هفتم

خیام - وطن خیام

« خیام »

نه فرخ شد اساس نو تهان

ره ورسم آهن بر باد دادن

بقدیل قدیمان بر زدن سک

بکلای یتیمان بر زدن چنگ

ناروا و ناسرا بخیام روا میدارند بدین برهان که چرا هزار

سال قبل خیام فیلسوف و شاعر بود و امروز در امریکا آدیسن خداوند صفت و اختراع است .

به به عجب منطقی و شگفت مقدمه و غریب نتیجه ؟ !

آفتاب را مذمت میکنند بدلیل اینکه قله دماوند یا هیمالیا از

قمام قلل روی زمین بلند تر است

بماه فلک خرد میگیرند که چرا کشته در دریا بقوه

بخار حرکت میکنند .

از کستان اطماد نفرت میکنند بدین سبب که در چین کاسه

چینی ساخته میشود

اگر بادشمنان ایران عهد بسته‌اند که بتعام نوامیس موز کنی و ساسان دست تهتک و تعرض گشوده و بدین نزد بان بر بام ثروت و ترقی مادی برآید، باز هم تعرض بخیام یا سعدی موقع ندارد.

زیرا اینان نوامیس عالم بشر یتنند نه تنها ناموس ایران و مسلم دشمنان خارجی ایران هم بدین گونه هتاکی ها هرگز تن در نداده و از این ~~کاسه~~ های گرمتر از آتش حتما اظهاد تصر و افزجار خواهند کرد.

ملت آلمان همان وقت که با فرانسه مشغول جنگ هولناک است در جشن پاستور باندازه ملت فرانسه اقدام میکند. فرانسه از شکسپیر و شیلر، انگلستان از روسوهولتر، آلمان از توئستوروسو. و تمام عالم از خیام و سعدی و فردوسی و نظامی و بوعلی سینا احترام کرده و باعظمت از هریک نام میبرند زیرا اینان هر زبان بشرنده و تمام افراد بشر بالسویه از هریک حظ روحانی و جسمانی برده و می‌بندند. مسلم اروپا و امریکا بیشتر از خیام استفاده میکنند تا ایران و اگر معرفی اروپا و امریکا نبود ما هنوز خیام را نمی‌شناختیم گرچه هنوز هم نمی‌شناسیم. دیوان خیام در هر ملک و ملت هزار هامرتیه طبع و ترجمه شده و امروز در اروپا خانه نیست که دیوان خیام در او نباشد هزارها کلوب و مجمع نیز با اسم خیام در اروپا و امریکا دایر است و تقریباً دو سال قبل در امریکا برای یک نمایش خیام قریب یک میلیون دلار مصرف گردید.

اما در ایران! فقط یک میخانه در خیابان لامزار طهران با اسم خیام افتتاح شده

گاه گاه هم برای اینکه کوس رسوائی ایران بر سر بازار عالم زده شود بنا سزا و ناروا از او یادی می‌گذارد در باب بستن میخانه خیام چند سال قبل بوزیر علوم عصر

بوسیله صفحات ازمان، القاس ها سکرده و فریادها زدید و طی آنچه جانش فرسید هریم بود. اینک از وزیر علوم جدی و سنوار ایران آنای قدمی انتظارداریم که قام خیام را از دراین میخانه برداشته و مقرر دارند که بعد از این نام این گونه اشخاص بزرگ را به جامع مقدسه از قبل کتاب خانه هاوی مجمع علمیه تخصصی دهند.

خیام در عالم بشریت از افلاطون و الرسطو و هر کمتر نیست بلکه بیکنته با هر سه برابر است. زیرا در فلسفه و حکمت همسنگ افلاطون و در شعر و سخن بر هسو میجربد و دیوان، شعر و تالیفات فلسفی و نجومی او همین مختصر که از تعالول و دستبرد حوادث چنگیگی مصون مانده، بر این دعویی برهان قاطع است.

گو هر ذات خیام از مدحت ما مستقی است و هیچ معرفی قمیتواند اور امروزی کند. خیام در حقیقت وجود مطلق و نور صرف و مصدق این بیت حکمیه سیزراوی است که در تعریف وجود میگوید.

مفهومه من اعرف الاعیاء

و کنهه في غایة الخلاء

مدح خیام و قدح خیام مفترض مدرف مداع و قداح است پ کرنیه از مدح بر او چیزی نمی فزاید و از قدح چیزی کاسته نمی شود فیرا.

مداع خورشید مداع خود است

که دو چشم روشن و نامر مداست

و قیز -

شب پر گو وصل آفتاب تحواهه

زو نق بازار آفتاب نهاد

پس بخیام نا سزا گفتمن آنهم در سر زمین و مهد پرورش خیام

صرف لیافت و قابلیت سلطنت ایران و هزار مرتبه از کشتمن و دریدن

(ایمپری) قوتسول امریکا بدتر است و دشمنان کشور کیان هیچ دلیل و برهانی برپستی و شایستگی آسارت این کشور بهت ازاین بدست نخواهند آورد. زیرا برهان قاطع برای لیاقت آزادی واستقلال ایران پرورش خیام‌ها و سعدی‌ها است. و در مجتمع بین‌المللی عالم دشمن استقلال هر کاه مارا بدشمنی خیام و عداوت سعدی معروفی کرده است و عبودیت ما را تمام ملل و نحل بیدرنک تصدیق خواهند تمود

﴾وطن خیام﴾

وطن خیام را هم نکوهش میکنند که چرا هزار سال قبل خیام پرور بوده و امروزه امریکا ادمین آور است. این منطق و استدلال هم با منطق نخستین برابر و نسبت طرفین قضیه نسبت آشمان و رسماً نیست!! آری بوطن خیام و مادر ایران یک ایراد وارد است که چرا هزار سال قبل عقری پرور و خیام و بوعلى آور گود ولی امروز از آنگونه فرزندان سترون مانده و در دوره که امریکا فرزندی مثل ادمین می‌پرورد وطن خیام فرزندان (ایمپری کش) و ناسزاگو بخیام را تربیت میکند.

این ایراد هم در حقیقت بوطن خیام وارد نیست زیرا این کشور همان کشور و این همان مادر است و علت عقیم شدن مادر فقدان پدران بزرگ است که بر اثر حادثه خونین چنگیزی و امثال آن می‌محو و نا بود شده و بیگانگان بجای آنان بر نشته و بکار نسل و ذرای ایرانی و سرش عظمت و قهرمانی از بن رفته است. مسئله خرابی یک قوم یا یک ملت بعلت خرابی نسل و عوض شدن نزدیکی از مسائل مسلم و تمام علمای بزرگ و فلاسفه بدان معتقدند و در انسان و حیوان قاترات محسوس دارند.

یک اسب قازی خوب را ایل نشینان و اسب پروران از پدر و مادر نجیب و اصیل بوجود می‌آورد و مسلم میدارد که اگر یک طرف اصالت نداشت چون نتیجه همیشه قابع اخس مقدمتین است نزاد و کرۀ آنان نیز اصالت نخواهد داشت و قیمت اسب نجیب برای این قائل نمی‌شوند.

همچنین فرزندان عقری و بزرگ از پدر و مادر عقری و بزرگ بوجود می‌ایند و اگر یکطرف بی اصل و تا نجیب شد نتیجه هم قابع او است.

نژاد ایران مسلم در نتیجه سلطه مهول و تازی و آمیزش با کنیزان و غلامان سیاه جبشی تباه گردیده و اصالت و نجابت خود را از دست داده و باز این سبب بجای بوعلی سینا و خیام اینباری کش و ناسرا گو بخیام و سعدی در ایران نشو و نما می‌کند.

پس باز هم وطن خیام گناه ندارد و (هر چه هست از قات
ناساز بی اندام ماست) و بچاره نژاد ناپاک باید پرداخت

حکیم فردوسی نسل و نژاد گنوئی را نهصد سال قبل پیش
بینی کرده و تمام سیر و احوال و رذایل اخلاق آنان را بایکدنیا تاسف
و تحسیر در طی نامه ~~که~~ رستم پور هرمزد سردار لشکر ایران در
جنگ با بازیان در قادسیه بی رادر خود نکاشته چنین تحریح میدهد

نیمه پنجم

یکی نامه سوی برادر بد رد نبشت و سخن‌ها همه بیاد گرد
نخست آفرینشکرده بر کردگار کنزو دید نیک و بدروزگار
دگر گفت کنگر کردش آسمان پژوهنه مردم شود بدگمان
گنگه کار تر در فرمانه منم از ایرا گرفتار اهر یعنی
که این خانه از پادشاهی تهی است نه هنگام فیروزی و فرهیست

ز بهرام و ذهره است مارا گزرند
نمایند گنجهنون ذهنخ بلند
حمد بود نیهان به بینم همی
وزان خامشی بر گزرنم همی
بلیرا نیان زا رو گزربان شدم
رساسا نیان فیروز بر بیان شدم
فریبع آنسریو تاج والورنک موتخت
گزاین پس شکست آید از قازیان
ستاره نگر دد مگر بر زیان
بین سالیان چار صد بگذرد
از ایرانیو لذت رک واذ قازیان
نه دهقان نه ترک و نه قازی بود
همه گنجها زیر دار من نهند
بگوشند و کوشش بدمجنه هند
غنا شد بهار از زستان بدید
نوار نه هنگام دراشش نمیسد
زیشی و بیشی خدار نه هوش
خورش قان گشگین و پشمینه پوش
چوبیار از این داستان بگذرد
بریزند خون از پی خواسته شود ریوز کار بسد آراسته
اما تخت سپر بر ایس شود
ته گردد این و فجهای در از
نه تخت و نه دیهیم بینی نه شهر
بیوهند از ایشان گروهی سیاه
ز دیبا نهند از پر سر کله
نه کوهرنه افسر نهرخشان در هش
بر نجدیکی دیگری بر خورد (۱)
بسداد و بخشش کسی نگره
ز پیمان بگردند وز راستی
گرامی شود کزی و کاستی
پیاده شود مردم رزم جوی
سوارانکه لاف آرد و گفتگوی
کشاورز چنگی شود بیهند
مزاد بزرگی نیاید به بیه
رواندهی این ازان آن از این
ز هرین ندانند بساز آفرین

(۱) در این بیت طلاق طرفه او و زنجردا شرع داده و بلند ایسات را

خواننده نمیتواند خود بیام و عطیقی کند

نها نی بقر زاشکارا شود دل مردمان سنث خارا شود
 بد اندیش گردد پدر بر پسر پسر همچنین بر پدر چاره گر
 شود بسده بیهود شهر یار نزاد بزرگی نیاید بکار
 بستیتی نمایند کسی را وفا روان وزبانها شوه پر جهنا
 سخنان فاش کردد غم ورنج وشور که رامش بهنکام بهرام گور
 نهیشنونه رامش نه گوهر نه نام بکوشش زهر گونه سازند دام
 زیان کسان ازپی سود خویش بجوبیند و دین اندو آرند پیش
 قرا ای برادر قن آباد باد دل شاه ایران بتتو شاد باد
 که این قادسی دخمه کاه منست کفن جوشن و خون کلام منست
 برای خواندن تمام ایات متممی است اهل ذوق و ادب بیدیوان
 حکیم فردوسی مراججه کرده و نزاد گنوی را چنانکه حکیم پیش
 بینی کرده بشناسند وحید

(اخوان الصفاء)

(فلسفه این جمعیت)

در اوآخر قرن سوم هجری فلسفه در معالک اسلامی دارای اهمیت مخصوص شده، و اغلب اشخاصی که بتحصیل علوم قدماء مخصوصا طب توجیهی داشتند فلسفه را نیز تحصیل مینمودند، ولی بدختانه چون مسلمین فلسفه را رنک دیانت داده، و مباحث فلسفی را با مسائل مذهبی آمیخته بودند. از یکطرف آزادی هر که از لوازم و ضروریات فلسفه است محدود گردیده و از طرفی منتبین باین علم بکفر و زندقه متهم می شدند، تا جایی در نظر عوام کلمه فیلسوف مرادف کلمه ملحد بود، و اغلب مشتغلین باین علم مورد تعرض و توهین عوام واقع می شدند.